

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
i la setmana que ve:
Cal aprendre a creure?

Estils

UN CLÀSSIC DEL BUDISME ZEN
Instruccions al cuiner del gran mestre zen Dogén Zenjí ens ensenya que no hi ha un treball indigne, sinó una manera indigna de realitzar el treball.

Pedro Burruenzo: un cant a la vida

L'inclassificable músic català presenta nou disc i dos espectacles que enllacen art i espiritualitat

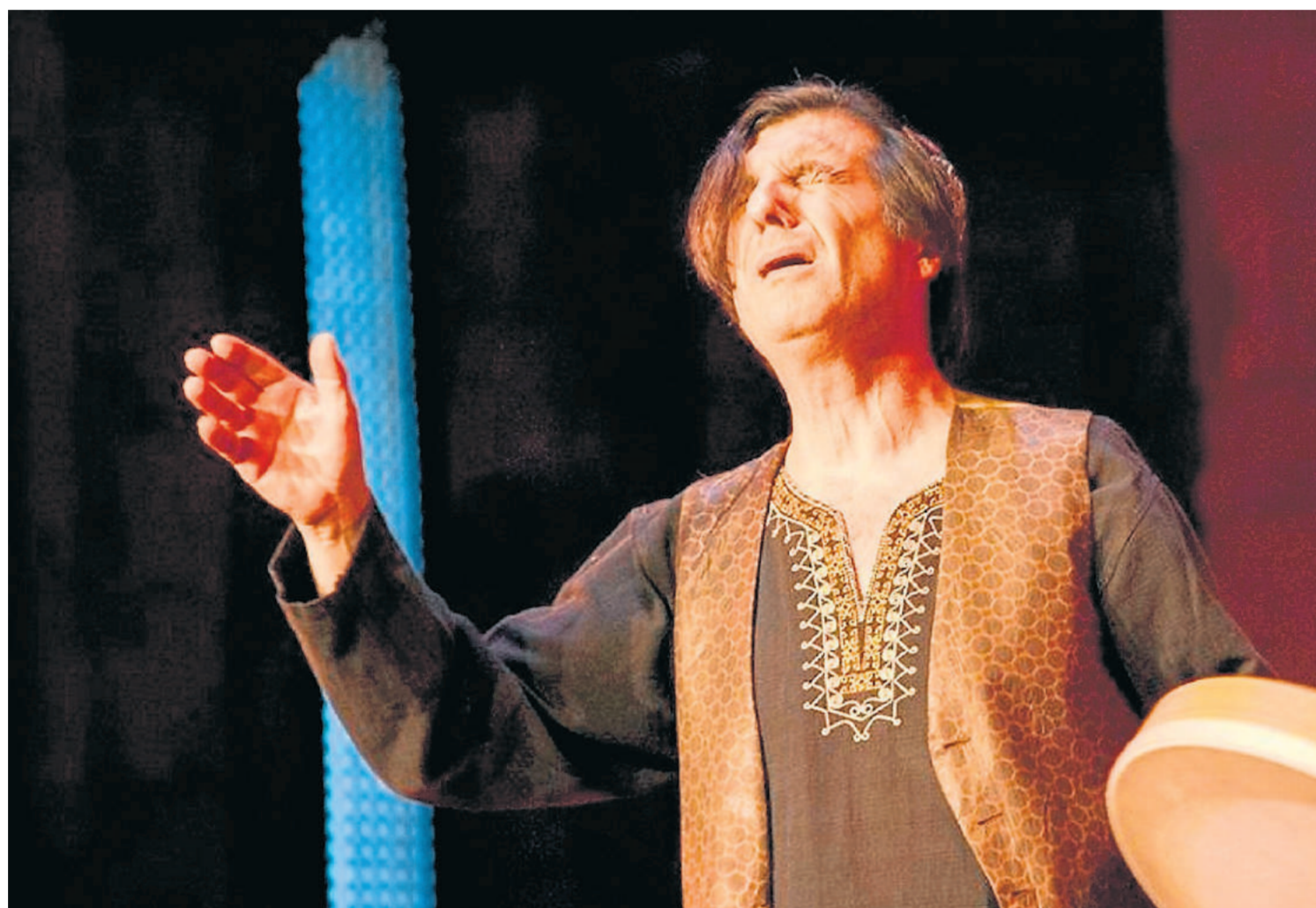
DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Imparable? Si més no, incançable. Prolífic, Pedro Burruenzo transmet intensitat, devoció, i un sentit íntegre. D'aquella integritat que rebutja integritats però que, alhora, no es mossega la llengua. Trobador en un món on són pocs els buscadors –buscadors de sentit, de transcendència, de reverència, de palpar el misteri de la vida–. Compositor, productor i intèrpret, el seu estil musical és més que un estil, traspua vivència, indagant sempre en tot allò que l'omple més enllà d'etiquetes o tendències, puant sense vergonya en músiques antigues i noves, llunyanes i properes, fent que el terme avantguarda recobri un sentit, que no és el de la provocació, sinó el de la indagació lliure, sense manies, sense cadenes. Sense por.

Un camí d'autenticitat

“Després de passar anys molt endinsat en el món del flamenc, estudiant-lo, vaig constatar una cosa sorprenent –explica Burruenzo–. Els guitarristes anteriors a l'era de Paco de Lucía, per exemple, fins i tot tocant les mateixes peces de caràcter tradicional, tenien tocs molt diferents. Tres guitarristes podien tocar el mateix tipus de *soleá*, a la mateixa velocitat, en el mateix to, i els matisos eren completament diferents. En canvi, en el cas de molts guitarristes posteriors, tots ells compositors de les seves pròpies peces, sonen molt semblants, utilitzant els mateixos efectes, el mateix tipus de falsetas... El mateix li passa al món modern. En teoria cada cultura, cada país, cada grup humà és molt diferent, però cada vegada ens assemblen més. El món s'homogeneïtza a un ritme esgarrifós.”

Aquest toc d'alerta cap a un món que perd l'essència plural i biodiversa –en tots els àmbits, sempre interrelacionats, des de la cultura a l'ecologia i l'economia–, l'ha portat també a militar en el que s'anomena “ecologia profunda”, on la defensa del medi ambient s'entén també com una revalorització de la interioritat humana, sense marcar diferències entre el desequilibri exterior que sacseja el món i l'interior que es pateix quan s'omet el fet espiritual. Aquest activisme l'ha portat a dirigir l'edició per l'Estad espanyol i Amèrica Llatina de la prestigiosa revista *The Ecologist*, des de fa més d'una dècada, a més de participar amb l'Associació Vida Sana i la fira Biocultura. Aquesta faceta activista, juntament amb la de músic, no s'entendria si no tingués una tercera faceta, la central i entorn de la

El compositor català Pedro Burruenzo en una de les seves actuacions. HISTÈRIAS GRABACIONES

qual giren les altres dues: la mística, en aquest cas fonamentada en l'islam, que dona el to a l'entramat que va teixint i compartint amb els altres. D'aquestes tres facetes va sorgir, precisament, la idea de fer-ne el documental *Las tres vidas de Pedro Burruenzo* (José López Pérez, 2014).

Aquests dies, Burruenzo publica un nou disc titulat *Derivishes & Troubadours* (Satélite K) juntament amb el seu grup, Nur Camerata. Obra delicada dividida en dues parts, en la primera hi podem escoltar música contemporània composta per ell i inspirada en el sufisme, d'aromes morisques i peces cantades per Burruenzo en àrab i castellà. A la segona part, les peces s'inspiren en els trobadors medievals i la música sefardita, tot i que Burruenzo mai busca convertir-se en un músic que treu la pols a peces de museu, sinó que la seva intenció és revivificar el missatge convençut que l'espiritualitat i bellesa que n'emanen són útils pel nostre temps convuls i frenètic. Aquesta segona part, tradicional i innovador al mateix temps, tant en lletres com en harmonies, està cantada en català i ladinol principalment per Maia Kanaan, violinista del grup i braç dret de Burruenzo en els últims anys. El disc queda sentenciat amb una peça en italià, *Hesiquia* (Cantata dell'eremi-

Música
“Les peces de molts guitarristes moderns sonen molt semblants”

Concert
Aquest diumenge Burruenzo estrena 'Intimid' a Barcelona

ta), que Burruenzo ha interpretat juntament amb l'Orquestra VOZES, formada per nois en risc d'exclusió de barris desfavorits de Barcelona.

Un passat molt present

L'islamòleg i historiador Emilio González Ferrín afirma que “Al-Àndalus no és un temps passat, sense més; és un component. Però, un component de què? Nosaltres pensem que d'Europa, de l'Europa que coneixem com a matriu d'Occident. Tota mirada al passat és intencionada perquè, en aquest mirar, no ens mou la curiositat sinó el viu interès per fer ús de reserves argumentals”. Aquest mirar al passat amb ulls de futur, Burruenzo ho fa constantment, i fruit d'això són dues creacions més que s'estrenaran ben aviat a Barcelona i que tenen en comú aquesta mirada històrica. La primera és *Itimid*, una obra de dansa i música que ja s'ha estrenat en alguns indrets de l'estat i que aquest diumenge 30 s'estrena a la Sala La Vilella de Barcelona, on la música de Burruenzo i Nur Camerata es combina amb el grup Un Sol Traç Dansa per explicar la història d'Itimid, bugadera de Sevilla en els temps d'Al-Àndalus que, gràcies als seus dots de poetessa, es va convertir també en reina, en el gran amor d'Al Mutamid, el mític rei poeta de la capital

bètica. Com explica Burruenzo, “aquest espectacle ret homenatge a aquesta dona d'una gran delicadesa que mai va oblidar els seus orígens i que, al mateix temps, va saber volar i estimar amb la poesia. Una vetllada en la qual la dansa i la música es fonen per reconstruir la vida i obra d'una poetessa, símbol arquetípic d'una bellesa estranya de trobar en aquests temps de confusió i caos. Una vetllada plena de sensualitat i d'una espiritualitat que poc coneixen els jerarquies religiosos”.

L'altra creació en la qual està treballant Pedro Burruenzo és *Auto Sufi Ciència*, que es presentarà també a Barcelona el pròxim 27 de maig en el marc del Festival Ciutat Flamenco de Barcelona, que reunirà la música de Burruenzo i Nur Camerata amb la ballarina Virginia Joëlle i tres flamencs del planter català: Pere Martínez, Miguel Donaire i Marc López. Per aquest espectacle Burruenzo està treballant per casar alguns clàssics del flamenc i del sufisme, dues realitats molt properes quan escoltem atentament, en un exercici de fusió que no reivindica només el mestissatge, sinó una memòria viva, que, com és característic en la seva vida i trajectòria, es fa present a través de la poesia, la música, la reverència per la vida i una forta dimensió espiritual. —

OPINIÓ

La salut

SÒNIA CASTAÑO
HISTORIADORA DE L'ART I DE LES RELIGIONS

En els nostres dies, on tot valor apareix com a relatiu, l'aproximació al concepte de salut pren una decisiva importància en els diversos aspectes de la vida humana. Actualment, la salut és un concepte amb prou feines intel·ligible. Això fa que, amb la relativització dels valors –especialment aquells que més directament es relacionen amb la salut–, correm el perill de desembocar fatalment en un ús impropï de tota funció natural.

La paraula que a l'antiga Grècia s'utilitzava per referir-se a la salut (*holon*) es relaciona etimològicament amb la idea de totalitat. Aquesta mateixa relació semàntica es torna a trobar en l'escolàstica llatina amb l'ús del terme *integritas*, saludable i complet. La salut era representada per la mentalitat grega com el resultat d'una perfecció, on cadascuna de les parts ocupa el seu lloc respectiu dins d'un conjunt al qual no li falta res. L'organisme trobava la seva salut en donar a cadascun dels òrgans la seva funció particular i intransferible. L'ésser humà, as-

Segons l'OMS, “la salut és un estat de complet benestar físic, mental i social, no solament l'absència d'afeccions o malalties”

segurant-se la correcta salut, assegurava “mimicament” la salut del cosmos sencer, resultat de l'analogia existent entre el microcosmos i el macrocosmos. La salut, així entesa, hauria d'incloure el medi ambient i la naturalesa amb tot el seu conjunt d'ecosistemes i d'espècies, donant lloc a l'ecologia i a la salut mediambiental. D'altra banda, la salut aplicada a l'àmbit purament humà hauria d'incloure tots els aspectes de la persona, no solament l'aspecte físic i corporal, sinó el mental, el social, l'econòmic, el polític, l'espiritual, etc.

Segons l'OMS, “la salut és un estat de complet benestar físic, mental i social, i no solament l'absència d'afeccions o malalties”. Així doncs, estar sa no és senzillament no patir cap malaltia, sinó gaudir d'un equilibri i harmonia, d'una certa integritat i plenitud que involucri les diferents dimensions de la nostra persona i la nostra vida.

GETTY

Gent

TEXT:
XXXXXXXXXXXXXX

Títolasdjfh agsdjfhgsjhdhsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Títolasdjfh agsdjfhgsjhdhsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tinci-

dunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl. Maecenas suscipit feugiat lli, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandit noe sIn sit amet ris, nulla ac dolor magna, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean vel diam est, non sodales neque. Fusce sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimen. —